דגל מחנה אפרים — תולדות

ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך וכו' ורב יעבד צעיר: י"ל בזה דלכאורה כיון שהתורה היא נצחיות ורמז לה כל המאורעות כמ"ש רש"י על ולאום מלאום יאמץ כמ"ש אמלאה החרבה עי"ש והאיך לא רמז לה ההרפתקאות דעדו עליהם בעצמם האיך נלקחה הבכורה עם הברכות מעשו ונתנה ליעקב שהיא המאורע ראשונה אך האמת הוא שבכאן ג"כ נרמז המאורע כי "ורב גימ' יצחק ותיבת "יעבד ר"ת יברך עשו בכור דעתו היינו שיצחק עלה בדעתו לברך את עשו כי הוא הבכור לדעתו: צעיר היינו שבאמת הוא צעיר כי יעקב קנה ממנו הבכורה או מטעם המשל של שפופרת הנכנס ראשון וכו': ועד"ז י"ל התרגום ע"פ עלי קללתך בני שתרגום עלי אתאמר בנבואה דלא ייתון לווטין עלך ולכאורה קשה א"כ אמאי לא חשיב במגלה רבקה בהדי ז' נביאות ולפמ"ש שנרמז לה ע"י שם ועבר כל המאורע של הבכורה והברכה נ"ל כך הפירוש עלי אתאמר בנבואה היינו נבואה של שם ועבר ולכך לא חשיב לה בהדי ז' נביאות והבן:

ויאמר יצחק בא אחיך במרמה ותרגומו בחכמה גם על ויעקבני תרגומו ג"כ ויחכמני: ולכאורה מנ"ל לתרגום כן אך י"ל ע"ד דאיתא בכתבים ברוך היא שורש מחכמה: וברכה היא שורש מבינה ובינה היא כלי לקבל חכמה והן תרין רעין דלא מתפרשין לעלמין וזהו בא אחיך במרמה היינו בחכמה וע"כ ויקח ברכתך כי א"א להיות פירוד ביניהם וכן בכל דור ודור מי שיש לו שורש חכמה שורה עליו הברכה: וזהו שאמר עשו את בכורתי לקח כי בכור נקרא חכמה ע"ש שנקראת ראשית והיא ראשית חכמה וגם בכור אותיות ברוך כנ"ל וע"כ לקח ברכתי משום שלקח את בכורתי והפריד אותי מחכמה ולא היה בי כח לקבל הברכה ולקח הוא ברכתי והבן:

או יאמר בא אחיך במרמה ותרגומו בחכמה: ואיתא במדרש בא אחיך בחכמת תורתו ונקדים לבאר ע"פ ויאמר יעקב אנכי עשו בכורך ולכאורה יעקב איש אמת ידבר שקר חלילה ורש"י תירץ ע"ז ודחוק היא אך הענין הוא דאיתא בכתבים יעקב הוא מרכבה של ו' של שם הוי"ה ב"ה והוא התורה וזהו ויאמר יעקב אנכי היינו התורה שהיא תרי"א עיטין לבוא לבחי' אנכי וע"כ לקח ברכתך ואיתא בעשרה מאמרות נברא העולם ובראשית נמי מאמר הוא ועשר מאמרות הם כנגד עשרת הדברות ומאמר בראשית הוא נגד דיבור אנכי ותרגום של בראשית בחוכמא וזהו מאמר המדרש בחכמת תורתו והמש"י: